

РЕШЕНИЕ

№ 21908

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5917** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на „КОНЦЕПТ 2009” ООД срещу решение № 1067/28.02.2024г., постановено по АНД № 7054/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 8 – ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2300180 от 27.04.2023г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на „Концепт 2009” ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева на основание чл. 416, ат. 5 от КТ и чл. 414, ал. 1 от КТ, за нарушение на чл. 403а, ал. 1 от Кодекса на труда. Касационните основания, които се въвеждат са нарушение на материалния закон и съществено процесуално нарушение. Оплакванията са, че решението на съда няма отношение към атакуваното наказателно постановление, подадената жалба и изложените правни съображения. Налице било неточно, неясно и

непълно описание на фактическата обстановка, при която е извършено твърдяното нарушение, което възпрепятствало правото на защита. Преповтарят се възраженията по законосъобразността на оспореното НП, които се свеждат до оспорване на изпълнителното деяние, за което е ангажирана отговорността на работодателя, както и до соченето на нарушения при проверката. По подробни съображения се иска отмяна на обжалваното решение, както и на потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноси за двете съдебни инстанции.

Ответникът – директор на Дирекция "Инспекция по труда" – [населено място], чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли да бъде потвърдено решението на СРС, като бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установил от фактическа страна следното:

На 11.02.2023г. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на ДИТ – [населено място] в търговски обект – механа „Чановете“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя. Един от проверяващите служители на ДИТ изискал поименен график за работата на работещите в обекта за месец февруари 2023г. при сумарно изчисляване на работното време и правилник за вътрешния трудов ред. Такива не му били представени. Въз основа на тези констатации е прието, че дружеството е осъществило състав на нарушение по чл. 403а, ал.1 от КТ, за което е съставен АУАН и респ. наказателно постановление.

Съдът е приел, че оспореното наказателно постановление е издадено от компетентен

орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон.

Решението е правилно. Фактичката обстановка е установена въз основа на надлежно събрани и правилно ценени доказателства, като предмета на доказване е очертан от АУАН и НП. Противно на твърдението в жалбата, съдът е изложил фактичката обстановка достатъчно пълно и ясно, като се е ограничил само до релевантните обстоятелства. Верността на факти, които стоят извън състава на конкретното административно нарушение и нямат отношение към индивидуализацията на наказанието и законосъобразността на наказателното постановление са извън обхвата на съдебния контрол, без значение, че са били описани в жалбата. Тяхното необсъждане не представлява каквото и да било процесуално нарушение и не може да обоснове извод за неправилност на съдебното решение. С нормата на чл. 403а, ал.1 от КТ законът изисква не просто определен набор от документи да се държи в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, а тези документи да са на разположение на контролните органи, т.е при поискване да им се представят. В тежест на работодателя е да създаде такава организация на съответните обекти, че посочените документи да са на разположение на контролните органи, т.е. при поискване да се представят. Обстоятелството, че документите са били в обекта, но персоналът не е имал достъп не означават, че не е извършено соченото административно нарушение, а напротив потвърждават, че работодателят не е изпълнил задължението си по чл. 403а, ал.1 от КТ. Служителят на жалбоподателя М., независимо на каква длъжност е била, е била писмено упълномощена от управителя на дружеството работодател да го представлява пред контролните органи на ИТ. От нея е изискан набора от документи, на нея е връчен АУАН с описание на нарушението и тя го е подписала без възражения и обяснения. Достоверността на показанията ѝ пред съд, че въпросните документи не са били изискани за представяне по време на проверката, правилно е отречена от съда с оглед останалите доказателства по делото и нормата на чл. 416, ал. 1 от КТ *in fine*. Деянието е установено по несъмнен начин. Наложена санкция е в минимален размер. Всички други обстоятелства, които се изтъкват от жалбоподателя нямат отношение към законосъобразността на наказателното постановление и конкретно към предвиденото в КТ производство по

неговото издаване – чл. 416 и сл. от КТ.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че преценката на първоинстанционния съд относно съставомерността на деянието, наличието на положителни предпоставки за ангажиране отговорността на дружеството и респ. за липсата на отрицателни такива, както и за законосъобразността на наложеното наказание, определено в минимален размер, е правилна. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че наведените в жалбата касационни основания не са налице. Решението на районния съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Оглед изхода на делото следва да се постави претенцията на ответника по касационната жалба за присъждане на разноски. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Предвид изхода на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от НЗПП, на ответника следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лева, платимо от касационния жалбоподател.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София, XXIV-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 1067/28.02.2024г., постановено по АНД № 7054/2023г., по описа на СРС, НО, 8 – ми състав.

ОСЪЖДА „КОНЦЕПТ 2009” ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати в полза на Главна инспекция по труда сумата в размер на 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове:

